

See oli küll üks paljas unenägu, aga temale seletas see waadi teist pealkirja, tema elu-läsu mõistatust, näitas temale seda teed, mida tema käima pidi. Eks olnud ka Ansgar ütelnud: „Otsi neid!“? — See oli: *Önnetumaid* pidi tema otsima, neid pidi tema aitama, selles oli temale õnne tõutatud.

Tema tegi palwet, et Jumal tema mõtteid walgustaks; tema mõtles järel, pidas nõuu asjatundjate meestega, tegi plaani ja hakkas tööle. Kõige pealt ostis tema rohkest elutarwitust, nii palju kui neid saada wõis, ja laskis neid hädaliste kätte wälja jägada. Tema otsis waeste ja haigete majad üles, ja kus tema surnuid leidis, seal laskis tema neid maha matta; kus tema haigeid leidis, seal saatis tema oma kulu peale arstisi nende juure. Siis kogus tema hulga töörahwast kofku, maksis head palka ja laskis linna ees laudadest lahleid majasi haigetele ehitada. Võppemata palwetega ja tasumistega saatis tema lorda, et korraldatud teenistus wõitlemiseks latku wasta asutatud sai; tema ise oli pääwad ja õõd tegewusel, surnuid ruttu mulla alla peitma, majasi haigete järel läbi otsima ja nendele ruttu ehitatud haigemajades hoolekandmist ja abi toimetama. Pea jõudsiwad ka tema laewad palawast igatsetud elutarwitustega koju ja pea oli näha, et wõit-

mine wiletsuse wasta asjata ei olnud. Südamest tänas Folker Jumalat, kes temale seda teed näitanud, et Jumal teda ennasti leket tõbe ja häda ime wiisil terwisel hoidnud oli. Oli tema suurest waewast ja sagedast nõrkenud, siiski elas õnn tema südames, ära tuntud lohuseid täites.

Ühel õhtal, kui tema armu-läitudest wäsinud koju minemas oli, kuulis tema ühest majast haledat appi-hüüdmist. Pea leidis tema teed luttu pandud majasse. Seal nägi tema rufumat ahastust. Weikeses kamris oli üks noor naesterahwas lahe woodi wahel maha langenud; ühes woodis oli surnud naene, teises sirutas üks haige mees läsi siiseastuja wasta. Ruttu aitas Folker neiu üles ja finnitas teda, kes rääkis, et need tema wanemad oliwad, teda tulija seal nägi. Rutja neiu heal tungis Folkeri südamesse, kes armas, et tema iialgi kenamat inimese-last näinud ei oleks. Folker kutsus arsti ja kandjad, korraldas jurnu wadmist, laskis hoige lähemasse haigemajasse kanda ja talutas pooliti nõrkenud neiu oma enese majasse, kus tema majapidaja naese ustawa hoolekandmise alla antud sai. — Wäsimata hoolekandmise all paranes haige ja sügawa tänuga kiitsiwad abitoijat neiule ja tema isa, kes üks laugemalt tulnud õpetatud mees oli.

Aga oli see ainult tänu, mis neiu palgeid